

Beslissing van de Raad voor de Journalistiek

over de klacht van

Uitgeverij EPO

tegen

P-magazine en Nick De Leu

Met een mail van 28 april 2014 dient de heer Thomas Blommaert namens uitgeverij EPO een klacht in tegen P-magazine en journalist Nick De Leu. Aanleiding is een artikel in P-magazine van 22 april 2014 onder de titel 'Liesbeth Homans is de kwaadste nog niet'. Hoofdredacteur Jeroen Denaeghel antwoordt hierop met een brief van 26 juni 2014, waarop Thomas Blommaert repliceert met een mail van 10 juli 2014.

De rapporteringscommissie van de Raad voor de Journalistiek heeft een hoorzitting gehouden op 24 oktober 2014. Namens EPO was Thomas Blommaert aanwezig. Bedrijfsjurist Frank Vanhove van Think Media vertegenwoordigde P-magazine.

DE FEITEN

Journalist Nick De Leu interviewt in het artikel in P-magazine N-VA politica en (toenmalig) Antwerps schepen Liesbeth Homans. Het interview verwijst geregeld en uitgebreid naar het boek *'Thatcher aan de Schelde'* van auteur Jan Vranken, uitgegeven door EPO. EPO bezorgde onder embargo een manuscript van het boek aan journalisten van verschillende media, onder wie Nick De Leu.

DE STANDPUNTEN VAN PARTIJEN

Klager zegt dat P-magazine de afspraken over een embargo met betrekking tot het boek *'Thatcher aan de Schelde'* niet heeft nageleefd. EPO hanteerde voor alle media dezelfde datum voor publicatie. Op zijn vraag bezorgde EPO het manuscript in PDF-formaat aan journalist Nick De Leu twee weken voor het verstrijken van het embargo, zodat Nick De Leu zijn artikel zou kunnen voorbereiden. Toen bleek dat P-magazine het interview met Liesbeth Homans voor het verstrijken van de vooropgestelde datum zou publiceren, vroeg EPO via telefoon en mail 'met klem' om het embargo te respecteren en het interview niet op te hangen aan het boek van Jan Vranken. De uitgeverij zei dat één of twee vragen over het boek wel zouden kunnen, maar stelde niet te kunnen aanvaarden dat het interview 'voor een niet onbelangrijk deel zou worden opgebouwd rond het boek van Jan Vranken', gezien de gemaakte afspraken.

P-magazine stelt dat het artikel weliswaar een aantal keren verwijst naar het boek, maar dat het er niet uit citeert. Verder stelt P-magazine dat het vergaren en verspreiden van informatie vrij is en dat een embargo enkel nageleefd dient te worden als het door beide partijen uitdrukkelijk onderschreven is. Dat was volgens P-magazine niet het geval. Volgens het magazine werd het embargo eenzijdig opgelegd door uitgeverij EPO, en was ook de voorwaarde om slechts bij één of twee vragen te verwijzen naar het boek een eenzijdige voorwaarde. Ten slotte zegt P-magazine dat Liesbeth Homans het manuscript al kende en gelezen had zonder dat journalist Nick De Leu het haar had gegeven.

BESLISSING

Uit de mailcorrespondentie tussen uitgeverij EPO en P-magazine blijkt volgens de Raad duidelijk dat beide partijen afspraken maakten over een embargo en dat EPO het manuscript van het boek aan de journalist van P-magazine heeft gegeven op basis van die afspraken. Uit het gepubliceerde artikel blijkt dat P-magazine die afspraken niet heeft nageleefd, terwijl het gevraagde embargo voldeed aan de elementen zoals omschreven in de richtlijn bij artikel 21 van de code: *‘Berichtgeving kan het voorwerp uitmaken van een embargo. Wanneer een dergelijke afspraak wordt gemaakt, wordt ze door de journalist nageleefd. Embargo’s zullen enkel worden gehonoreerd indien ze behoorlijk zijn aangevraagd, inhoudelijk precies zijn omschreven, overtuigend en uitdrukkelijk gemotiveerd zijn, gelden voor alle media en in de tijd beperkt zijn.’*

Om die redenen is de Raad voor de Journalistiek van oordeel:

De klacht is gegrond

Brussel, 13 november 2014